

Kui kaupleja pakub veebisaidil nagu Amazon kaupa, mida ta ei ole ise tootnud, peab ta teavitama tarbijat tootja garantiist, kui ta teeb sellest oma pakkumuse keskse või määrava elemendi

Äriühing absolut -bikes and more- GmbH & Co. KG (edaspidi „absolut“) pakkus veebipõhisel müügiplatvormil Amazon müügiks teatavat Šveitsi tootja kaupa. Veebisaidil Amazon seda pakkumust sisaldaval leheküljel ei olnud teavet kas absoluti või kolmanda isiku poolt antava garantii kohta, küll aga oli rubriigi „Tehniline lisateave“ all link, mille kaudu sai kasutaja tutvuda teabelehega, mille oli koostanud tootja.

Teatav absolutiga konkureeriv äriühing leidis, et see äriühing ei ole esitanud piisavalt teavet tootja antud garantii kohta, mistõttu ta esitas kõlvatut konkurentsi käsitlevate Saksa õigusnormide alusel hagi, milles nõudis, et kohus kohustaks absoluti lõpetama selliste pakkumuste tegemine. Kohtuasja menetlemine jõudis Bundesgerichtshofini (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim üldkohus), kellel on tekkinud kahtlus, kas tarbija õiguste direktiivi¹ kohaselt on absoluti olukorras oleval kauplajal kohustus teavitada tarbijat tootja antud müügigarantii olemasolust. Nimetatud kohus palub selgitusi ka vastava kohustuse ulatuse ning selle kohustuse tekkimise tingimuste kohta.

Euroopa Kohus otsustas, et tarbija õiguste direktiivi kohaselt **on kaupleja kohustatud esitama tarbijale lepingueelset teavet tootja müügigarantii kohta, kui tarbijal on õigustatud huvi saada vastavat teavet**, et teha otsus selle kohta, kas end asjaomase kauplajaga lepinguliselt siduda. Samuti asus Euroopa Kohus seisukohale, et nimetatud teave hõlmab kogu teavet, mis puudutab sellisele garantiile tuginemise ja selle põhjal nõuete esitamise tingimusi, mille alusel saab tarbija teha nimetatud otsuse.

Euroopa Kohtu hinnang

Esimesena, seoses küsimusega, kas kaupleja on kohustatud tarbijat tootja müügigarantii olemasolust teavitama,² märkis Euroopa Kohus, et olukorras, kus lepingu objekt on kauplajast eraldiseisva isiku toodetav kaup, peab see kohustus hõlmama kogu olulist teavet asjaomase kauba kohta, et tarbija saaks otsustada, kas ta soovib ennast vastava kauplajaga lepinguliselt siduda. Euroopa Kohus märkis, et see teave hõlmab nii kauba põhiomadusi³ kui põhimõtteliselt kõiki garantiisid, mis on olemuslikult kaubaga seotud ja mille hulka kuulub tootja antud müügigarantii. Siiski tõi Euroopa Kohus välja, et kuigi tarbijale tootja müügigarantii kohta teabe edastamine tagab tarbijale kõrge kaitse taseme, **tundub tingimusteta kohustus sellist teavet igal juhul esitada olevat ebaproportsionaalne**. Nimelt sunniks selline kohustus kauplajaid tegema märkimisväärselt tööd vastava garantiiga seotud teabe kogumiseks ja ajakohastamiseks,

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiiv 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ (ELT 2011, L 304, lk 64, edaspidi „tarbija õiguste direktiiv“).

² Tarbija õiguste direktiivi artikli 6 lõike 1 punkt m. Selles sättes on ette nähtud, et enne tarbija sidumist kauplepingu või väljaspool äriruume sõlmitava lepingu või vastava pakkumisega esitab kaupleja tarbijale selgel ja arusaadaval viisil müügijärgse klienditeeninduse, müügijärgse hoolduse ja müügigarantii olemasolu ja tingimused.

³ Nimetatud kohustus on ette nähtud tarbija õiguste direktiivi artikli 6 lõike 1 punktis a.

samas kui neil ei ole tingimata otsest lepingulist suhet tootjatega ja tootjate müügigarantii küsimus ei kuulu põhimõtteliselt lepingu alla, mida nad kavatsevad tarbijaga sõlmida.

Seetõttu asus Euroopa Kohus kõrgetasemelise tarbijakaitse ja ettevõtjate konkurentsivõime tasakaalustamise raames seisukohale, et **kaupleja on kohustatud andma tarbijale lepingueelset teavet tootja müügigarantii kohta üksnes siis, kui tarbijal on õiguspärane huvi saada seda teavet**, et otsustada selle üle, kas siduda end asjaomase kauplajaga lepinguliselt. Seega ei tekita kauplajal sellist kohustust pelk tootja garantii olemasolu, vaid tarbija vastava õigustatud huvi olemasolu. Euroopa Kohus täpsustas, et **asjaomane õigustatud huvi on tuvastatav juhul, kui kauplaja teeb tootja antud müügigarantiist oma pakkumuse keskse või määrava elemendi**, eelkõige kui ta teeb sellest müügiargumendi ning seeläbi parandab oma pakkumuse konkurentsivõimet ja atraktiivsust võrreldes konkurentide pakkumustega.

Euroopa Kohus lisas, et selle kindlaks tegemiseks, kas tootja müügigarantii kujutab endast kauplaja pakkumuse keskset või määravat elementi, tuleb arvesse võtta asjaomase kauba pakkumuse sisu ja üldist struktuuri seoses asjaomase kaubaga; seda, kui tähtis on müügi- või reklaamiargumendi seisukohast mainida tootja müügigarantiid; kohta, kus seda on pakkumuses mainitud; sellise eksimuse või segiajamise tõenäosust, mida selle mainimine võib piisavalt informeeritud, mõistlikult tähelepaneliku ja aruka tarbija tajus põhjustada, seoses muude garantii õigustega, mida ta võib teostada, või seoses tegeliku garandi isikuga; seda, kas pakkumuses on selgitusi muude selle kaubaga seotud garantiide kohta või need puuduvad, ning mis tahes muid asjaolusid, mis võivad anda tunnistust tarbijakaitse objektiivse vajaduse kohta.

Teisena, seoses küsimusega, millist teavet tuleb tarbijale tootja müügigarantii „tingimuste“⁴ kohta anda, otsustas Euroopa Kohus, et kauplaja peab tarbija õigustatud huvile – milleks on saada müügigarantii kohta teavet, et teha otsus selle kohta, kas end asjaomase kauplajaga lepinguliselt siduda – vastamiseks esitama kogu teabe, mis puudutab asjaomasele müügigarantiile tuginemise ja selle põhjal nõuete esitamise tingimusi. Lisaks tarbekaupade müügi ja nendega seotud garantiide direktiivi⁵ artikli 6 lõike 2 teises taandes sõnaselgelt mainitud garantii kehtivusajale ja territoriaalsele kohaldamisalale võib sellise teabe hulka kuuluda mitte üksnes parandamistööde läbiviimise koht ja võimalikud garantii piirangud, vaid vastavalt asjaoludele ka garandi nimi ja aadress.

MÄRKUS: Eelotsusetaotlus võimaldab liikmesriikide kohtutel taotleda kohtuvaidluste lahendamisel Euroopa Kohtult liidu õiguse tõlgendamist või liidu õigusakti kehtivuse üle otsustamist. Euroopa Kohus ei lahenda riigisisest kohtuvaidlust. Kohtuasja lahendamine kooskõlas Euroopa Kohtu otsusega on liikmesriikide kohtu ülesanne. Euroopa Kohtu otsus on ühtlasi siduv ka teistele liikmesriikide kohtutele, kes lahendavad sarnast probleemi.

Ajakirjandusele mõeldud mitteametlik dokument, mis ei ole Euroopa Kohtule siduv.

Otsuse [terviktekst](#) on CURIA veebileheküljel alates selle kuulutamise päevast.

Täiendavat teavet annab Marta Osleja, ☎ (+352) 4303 6005

⁴ Nimetatud mõiste on esitatud tarbija õiguste direktiivi artikli 6 lõike 1 punktis m.

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta direktiiv 1999/44/EÜ tarbekaupade müügi ja nendega seotud garantiide teatavate aspektide kohta (EÜT 1999, L 171, lk 12; ELT eriväljaanne 15/04, lk 223).